

Gevraagd werd aan welk ingenieursbureau het opmaken der plannen voor de ontworpen tramweglijnen is opgedragen, onder welke voorwaarden zulks geschied is en welke vergoeding deswege overeengekomen werd.

Dat nu reeds het renteloos voorschot tot een bedrag van f 15 000 000 wordt opgevoerd bewijst, dat bij volledige uitvoering der aanhangige tramplannen op een belangrijke overschrijding der raming valt te rekenen. Meerdere leden vonden dit — vooral nu de prijzen van vele grondstoffen dalen — een weinig bemoedigend verschijnsel ten aanzien van de waarde, die somtijds aan ramingen is te hechten. Intusschen, is dit zoo, dan schijnt het onder deze omstandigheden veeleer geboden de plannen terug te brengen tot een omvang, die wel zonder overschrijding van het totaal bedrag zoude zijn uit te voeren. De minst rendabele gedeelten zouden dan voorloopig achterwege dienen te blijven.

Ook de billijkheid tegenover andere aanvragers, met name de provincie Noord-Brabant, scheen mee te brengen, dat niet hier de bijdrage feitelijk verhoogd werd, terwijl elders iedere bijdrage aanvankelijk wordt geweigerd.

Aldus vastgesteld den 30sten Maart 1922.

D'AUMALE VAN HARDENBROEK.

WITTERT VAN HOOGLAND.

BLOMJOUS.

SMITS.

GILISSEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPORTEURS

over het ontwerp van wet tot verhooging en wijziging van hoofdstuk Va der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1921. (343)

Tegen dit wetsontwerp bestond geen bezwaar.

Aldus vastgesteld den 29sten Maart 1922.

VAN BASTEN BATENBURG.

DE GIJSELAAR.

BEELAERTS VAN BLOKLAND.

VAN DER HOEVEN.

FOKKER.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot verklaring van het algemeen nut der onteigening noodig voor den bouw van arbeiderswoningen te Lopik ter voorziening in den woningnood. (387)

Het afdeelingsonderzoek van dit ontwerp van wet gaf aanleiding tot het navolgende.

Men zoude gaarne, wat betreft de onteigening van het kadastrale perceel, bekend gemeente Lopik Sectie C n°. 967, vernemen of het niet mogelijk is, en of dit inderdaad beproefd is, een ander perceel te kiezen, waarvoor minder schadeloosstelling behoeft te worden gegeven. In de Memorie van Toelichting wordt gezegd, dat van de gelegenheid door het gemeentebestuur gegeven tot het inbrengen van bezwaren gebruik is gemaakt, „echter blijkbaar met de bedoeling eene zoo hoog mogelijke schadevergoeding te ontvangen”. In het midden latende welke autoriteit tot deze conclusie is gekomen, werd opgemerkt, dat deze minder welwillende beoordeeling in elk geval niet van toepassing kan zijn op den eigenaar van het bovengenoemde perceel, die dit zeer ongaarne voor zijn bedrijf zoude missen, daar hij niet alleen landbouwer is, maar ook handelaar in griendhout of teen in combinatie met anderen. Eenige jaren geleden heeft hij met opzet zijne woning laten bouwen op het kadastrale perceel Sectie C n°. 468, ten einde meer beschikbare ruimte voor opslagplaats van hout, mest, enz. te houden op de perceelen gelegen aan den Voordijk, den eenigen verhardten weg langs den Kromme IJsel, die het eenige vaarwater daar ter plaatse is.

Volgens bekomen inlichtingen is het gedeelte „van het hem in eigendom toebehoorende perceel Sectie C n°. 470”, grenzende aan den Voordijk reeds sedert jaren als opslagplaats van griendhout verhuurd aan anderen; het gedeelte van perceel sectie C n°. 469, eveneens grenzende aan dien dijk, wordt door hem gebruikt als los- en opslagplaats voor zijn landbouwbedrijf terwijl eindelijk het gedeelte van perceel Sectie C n°. 967, ook aan den Voordijk, door de combinatie, waarvan hijzelf deel uitmaakt, gebruikt wordt als opslagplaats voor griendhout. Hieruit blijkt dus ten duidelijkste, dat aan dit perceel bij onteigening niet alleen de waarde van weiland moet worden toegekend, maar evenzoo met die van opslagplaats dient rekening te worden gehouden.

Men vroeg, waarom nu juist voor onteigening een kostbaar perceel gekozen wordt, zonder dat daartoe noodzakelijkheid bestaat, daar immers in de nabijheid *stellig* wel gronden gelegen zijn, welke, ook aan meergenoemden weg grenzende, niet als opslagplaats gebruikt worden.

Men zoude het zeer op prijs stellen, wanneer de Minister in het bovenstaande aanleiding kon vinden het gemeentebestuur van Lopik alsnog uit te noodigen in plaats van het perceel, kadastraal bekend sectie C, n°. 967, een ander soortgelijk grondstuk, doch niet in gebruik als opslag- of werkplaats tot onteigening voor te dragen.

Aldus vastgesteld den 30sten Maart 1922.

D'AUMALE VAN HARDENBROEK.

WITTERT VAN HOOGLAND.

BLOMJOUS.

SMITS.

GILISSEN.